Oğlan ve Altın Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Oğlan ve Altın Penguen

Ebru Mina TOMURCUK

Leo, aralıklı dişli gülümsemesi ve dağınık kahverengi saçlarıyla meraklı bir oğlandı. Rüzgârın şarkılar söylediği ve karın şeker gibi parıldadığı karlı bir köyde yaşıyordu. Her sabah parlak mavi montunu giyer, kırmızı atkısını sıkıca sarar ve sarı eldivenlerini takardı. Keşfetmeyi çok severdi ve bugün büyük bir maceraya hazırdı.

Bir gün, köyün kenarında keşfe çıkarken Leo yumuşak, cıvıldayan bir ses duydu. Sesin peşinden dev bir kar yığınının arkasına gitti ve soluğu kesildi. Orada bir penguen duruyordu, ama sıradan bir penguen değil. Tüyleri, buzdaki güneş ışığı gibi altın bir ışıkla parlıyordu. Penguenin büyük, dost canlısı koyu gözleri ve küçük turuncu bir gagası vardı. Boynunda minik gümüş bir kar tanesi kolyesi asılıydı.

Leo dizlerinin üstüne çöktü ve gülümsedi. 'Merhaba küçük dostum,' dedi yumuşak bir sesle. Altın penguen paytak paytak yaklaştı ve eldivenine burnunu sürttü. Tüyleri hiç de soğuk değil, sıcacıktı. Leo kahkaha attı. 'Sen şimdiye kadar gördüğüm en muhteşem penguensin!' Penguen, sanki her kelimeyi anlıyormuş gibi mutlu mutlu cıvıldadı. O andan itibaren harika bir arkadaşlık başladı.

Altın penguen Leo'ya bir şey göstermek istiyor gibiydi. Birkaç adım paytak paytak yürüdü, sonra arkasına bakıp cıvıldadı. 'Peşinden gelmemi mi istiyorsun?' diye sordu Leo. Penguen başını salladı. Leo'nun yuvarlak kahverengi gözleri heyecanla büyüdü. Kırmızı atkısını daha sıkı sardı ve parlayan kuşun peşinden gitti. Karlarla kaplı ağaçların yanından ve çıtırdayan karın üzerinden geçerek sessiz beyaz dünyanın derinliklerine doğru yürüdüler.

Bir süre sonra penguen iki buzlu tepenin arasındaki dar bir boşlukta durdu. Leo'ya baktı ve cesurca küçük bir cıvıltı çıkardı. 'Burası gizli bir yol mu?' diye fısıldadı Leo. Penguen başını salladı ve boşluktan geçip gitti. Leo arkasından sıkışarak geçti. Yol kıvrıldı, döndü ve sonra aniden öyle güzel bir vadiye açıldı ki Leo'nun soluğu kesildi.

Gizli vadi bir rüya gibiydi. Buz duvarlar elmas gibi parlıyor, kar taneleri havada dans ediyordu. Donmuş bir şelale upuzun ve mavi duruyordu ve her yer kar gibi ışıldıyordu. Leo etrafında döndü, sarı eldivenleri havada uçuştu. 'Bu harika!' diye bağırdı. Altın penguen gururla göğsünü kabarttı. Altın tüyleri vadinin ışığında daha da parlak parlıyordu.

Penguen Leo'yu donmuş bir gölete götürdü. Buzun üzerine paytak paytak yürüdü ve yuvarlak karnının üzerinde kaydı. Şıp! Yumuşak bir kar yığınına düştü ve fırlayıp cıvıldayarak güldü. Leo kıkırdadı ve o da kaymayı denedi, ama kayıp poposunun üstüne düştü. 'Of!' dedi, ama gülüyordu. Penguen hemen yanına koştu ve yumuşak yüzgeciyle kalkmasına yardım etti.

Keşfederlerken Leo penguenin herkese nazik davrandığını fark etti. Titreyen küçük bir kar faresine sıcaklığını paylaştı. Gagasıyla küçük bir kuşun yuvasına geri dönmesine yardım etti. Leo yuvarlak kahverengi gözleriyle izledi. 'Sen sadece parlak değilsin,' dedi. 'Sen aynı zamanda nazik ve cesursun.' Penguen başını yana eğdi ve yumuşakça cıvıldadı, sanki 'Arkadaşlar böyle yapar' der gibiydi.

Ama aniden rüzgâr güçlendi. Kar etraflarında döndü ve arkalarındaki yol kayboldu. Leo'nun pembe yanakları soldu. 'Geri dönüş yolunu göremiyorum!' diye ağladı. Altın penguen yanına sokuldu ve eline burnunu sürttü. Sonra gagasını uzun bir buz kemerine doğru çevirdi. Altın tüyleri küçük bir fener gibi parlıyordu. 'Beni eve sen mi götüreceksin?' diye sordu Leo. Penguen cesurca başını salladı.

Dönen karın içinde yola koyuldular. Penguen önde paytak paytak yürüdü, altın parıltısı yolu aydınlattı. Leo yumuşak yüzgecine tutunarak hemen arkasından geldi. Rüzgâr uludu, ama Leo korkmadı. Yanında arkadaşı varken kendini güvende hissetti. Penguenin büyük koyu gözleri cesaretle doluydu ve yürürken gümüş kar tanesi kolyesi hafifçe şıngırdıyordu.

Sonra karın içinden Leo sıcak bir ışık gördü. Bu, yaşlı kâşifin kulübesiydi! Kapı açıldı ve uzun beyaz sakallı, yuvarlak gözlüklü yaşlı kâşif orada duruyordu. 'Girin, girin!' diye seslendi. Leo ve penguen aceleyle içeri girdiler. Kulübe çıtırdayan bir ateşle sıcacık ve rahattı. Yaşlı kâşif Leo'yu bir battaniyeye sarıp nazikçe gülümsedi.

Yaşlı kâşif Leo'nun hikâyesini dinledi. Gri gözleri parıldadı. 'Ah, gizli vadinin altın pengueni,' dedi. 'Efsaneye göre tüyleri nazik kalbi sayesinde parlar. Çoğu onun hazinesini aramış, ama gerçek hazine arkadaşlıktır.' Leo penguene baktı. 'Yani altın hazine değil mi?' diye sordu. Yaşlı kâşif kıkırdadı. 'Altın sadece bir parıltı. Hazine, içindeki kişidir.'

Leo penguenin sıcaklığını nasıl paylaştığını, başkalarına nasıl yardım ettiğini ve onu fırtınanın içinden nasıl cesurca geçirdiğini düşündü. 'Haklısın,' dedi. 'Arkadaşım nazik ve cesur, bu da herhangi bir parlak tüyden daha iyi.' Penguen cıvıldadı ve yanağına burnunu sürttü. Yaşlı kâşif başını salladı. 'Büyük bir ders öğrendin, küçüğüm. Gerçek arkadaşlar neye sahip olduğuna değil, kim olduğuna değer verir.'

Fırtına geçti ve güneş bulutların arasından göründü. Yaşlı kâşif onları köye geri götürdü. 'Ne zaman isterseniz gelin,' dedi sıcak bir gülümsemeyle. 'Ve unutmayın, nezaket gerçek hazinedir.' Leo el sallayarak vedalaştı ve altın arkadaşına sarıldı. 'Maceramızı asla unutmayacağım,' diye fısıldadı. Penguen mutlu mutlu cıvıldadı, altın tüyleri güneş ışığında parlıyordu.

Eve döndüğünde Leo'nun anne babası nerede olduğunu sordular. Leo onlara gizli vadiyi ve muhteşem arkadaşını anlattı. 'Ve en güzel yanı,' dedi, 'penguenin sadece parlak değil, nazik ve cesur olması.' Anne babası gülümsedi. 'Haklısın Leo,' dedi annesi. 'İyi bir arkadaş en büyük hazinedir.' Penguen yanına sokuldu ve Leo içinin ısındığını hissetti.

O günden sonra Leo ve altın penguen en iyi arkadaş oldular. Karda oynadılar ve sırlarını paylaştılar. Leo arkadaşlığın altın tüylerle değil, nezaket ve cesaretle ilgili olduğunu öğrendi. Ve penguenin gümüş kar tanesi kolyesinin parıldadığını her gördüğünde gülümsedi. Çünkü gerçek hazinenin, ne olursa olsun yanında duran arkadaş olduğunu biliyordu.